

har over for såvel arbejdsgivere som medarbejdere, og om man kan finde frem til nye redskaber i indsatsen mod misbrug. Der skal selvfølgelig også ses på mulighederne for at stramme de gældende regler.

Spm. nr. S 4416

Til justitsministeren (17/6 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren vurdere, om Jehovas Vidner søger at skjule anklager om seksuelt misbrug inden for bevægelsen – herunder incest og pædofili – ved at lukke munden på vidner, der er blevet seksuelt misbrugt og i bekræftende fald, hvilke initiativer vil ministeren tage for at komme sektens af dagspressen refererede skrevne og uskrevne regler til livs, så krænkerne kan blive retsforfulgt, og ofrene komme i professionel behandling?«

Begrundelse

Der er i dagspressen, bl.a. i Ekstra Bladet, omtalt en række eksempler på Jehovas Vidner, der er blevet seksuelt misbrugt, heraf en meget stor del som børn og typisk af andre (eventuelt familie) fra Jehovas Vidner.

Den 30. april d.å. kunne man i EB således læse om en 39-årig, der blev misbrugt af sin far, fra hun var 3-13 år. Hun fødte hans barn som 13-årig, hvorefter faren antageligt dræbte det. Den pågældende beretter i artiklen videre om, hvordan hun i sin barndom oplevede op til 5 børn blive misbrugt og voldtaget af en gruppe på op til 5 Jehovaledere, de såkaldt »ældste«.

Den 2. maj bragte EB endvidere historien om en kvinde, der blev voldtaget som 13-årig af et 20-årigt vidne. Hendes forældre gav hende ingen opbakning og anmeldte ikke sagen til politiet. Hun blev sendt til afhøring af de »ældste«, 6-8 gamle mænd, i rigssalen i København, der påstod, at voldtægten var det pure ospind.

Lukketheden og ligegyldigheden bekræftes af en landstjerner i Jehovas Vidner i en artikel den 29. april d.å.: »Vi vil ikke have sladderkampagner om den slags. Derfor har vi ganske bestemte forholdsregler«. Ifølge artiklen i Ekstra Bladet den 29. april gælder det dermed, at »Sexmisbrug over for et barn, som senere dukker op i

barnets bevidsthed, kalder Jehova-organisationen konsekvent for hallucinationer eller fortrængte minder«.

Det burde stå alle klart, at seksuelle overgreb af enhver art, og ikke mindst på børn, er uacceptabelt og skal straffes hårdt. Endvidere er det katastrofalt, at ofrene for overgrebene i Jehovas Vidner ikke har fået hjælp, men tværtimod må leve med smertefulde, fortiede traumer. Spørgeren ønsker på den baggrund ministerens vurdering af forholdene i Jehovas Vidner, herunder også ministerens holdning til, at Jehovas Vidner, og særligt børnene, ifølge dagspressen er frataget retten til blodtransfusion og dermed kan risikere at miste livet i tilfælde af en ulykke eller en operation.

Svar (1/7 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det bemærkes indledningsvis, at jeg af principielle grunde finder, at jeg ikke som justitsminister bør udtale mig om, hvorvidt der kan være tale om mulige strafbare forhold.

Jeg har imidlertid i anledning af de pågældende artikler fra dagspressen mere generelt taget kraftig afstand fra forhold af den karakter, der er beskrevet heri.

Jehovas Vidner har på den baggrund skrevet til Justitsministeriet og oplyst, at man tager skarpt afstand fra seksuelle overgreb mod børn, og at Jehovas Vidner i de seneste år har styrket sin indsats mod sådanne overgreb, herunder udarbejdet en handlingsplan om hvordan børn kan beskyttes mod seksuelt misbrug.

Jeg har i den anledning over for Jehovas Vidner præciseret, at det er af afgørende betydning, at det er politiet, der varetager efterforskningen af sådanne sager.

Jeg har i den forbindelse oplyst, at det i Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2003 om videoafhøring af børn i sædelighedssager mv. er bestemt, at en eventuel videoafhøring bør gennemføres hurtigst muligt, og hvis det er praktisk muligt inden en uge fra anmeldelsen. Formålet hermed er bl.a., at en afhøring inden for kort tid efter anmeldelsen kan være med til at mindske påvirkningen af barnet fra familien eller andre.

Endelig har jeg oplyst, at tilsvarende betragtninger gør sig gældende i forhold til sager, hvor forurettedes forklaring baserer sig på såkaldte genfundne erindringer. I de nævnte retningslinjer fra Rigsadvokaten er det således bestemt, at